

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 59. Concilium Parisiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

cooptaverant, ad Papam vocavit, electionis formam virique merita examinandi causa. Sed Vostliberius suum jus in manibus Legati deposuit, probabiliter propter oppositionem Ducis Lesconis Nigri. Tum Papa Martinus ad celsam hanc sedem evexit quendam Fratrem Minorem nomine Henricum Bremium genere, doctrina, & virtute conspicuum, quem credebatur parem huic Ecclesiae non solum in spiritualibus bene gubernandae, verum etiam in temporalibus fortiter tuendae contra direptiones, quibus esset exposita. Id apparet ex diplomate, quod dabit 23 Dec. 1281.

Saecul. XIII.
A.C. 1281.

§. LIX.

Concilium Parisiense.

Eodem mense Decembri Franciae Praefules Parisios congregati post longam deliberationem cunctis e scholis omnibus omnium facultatum Doctores primaque donatos laurea, & Academicos universos evocari praekonis voce iusserunt rogarique, ut venirent auditum ea, quae sibi proponerentur. Convenere igitur in aulam Episcopi Parisini die sexta mensis S. Nicolao sacra, quae erat sabbatum: id quod indicat hunc annum 1281. Illic aderant Archiepiscopi quatuor, Episcopi viginti, Doctores omnes, Acade-

Duboulay
to. 3. p. 465.

Sæcul. XIII.
A.C. 1281.

mici magno numero, ac præcipui cujusque Ordinis Regulares. Bituricensis Archiepiscopus Simon Bellolocensis erexit se, ac de charitate sermonem habuit in quo querebatur eam corrumpi per Fratres Majores Minoresque, qui ductum gregis Episcopis commissum inique sibi arrogarent. Per hos Fratres Majores intelligo Dominicanos, qui sic nominati poterant opponique Franciscanis. Archiepiscopus membra Universitatis alloquens ita pergebat: Curavimus a Rege ipso aliisque Dominis orari monachos, ut cessarent nostras functiones agere. Non tamen omisere; sed in cunctis diocesisibus de rebus divinis verba facere, & confitentibus aures dare nostris ingratis pergunt, hæc sibi per Paparum privilegia esse licita causantes. Quare ad vos convertimur, scripto habentes a cunctis regni Episcopis potestatem vobis hanc Fratrum insolentiam conquerendi. Vos enim eritis, quod nos sumus: nec oportet esse inter nos hodie Præsulem, quin ex hac Universitate eductus fuerit. Hos Fratres rogavimus etiam, ut privilegia sua clarius explicanda sacram ad Sedem mitterent: at recusarunt. Proinde ut videatis, quid contineant, vobis recitanda curabimus.

e. Omnis.
utr. de pæn.
& rem.

Tum lecta sunt Religiosorum Mendicantium privilegia, & quarti concilii Laterana-

teranensis de confessione annua decre- Sæcul. XIII.
A.C. 1281.
tum, cui contraria esse hæc privilegia
dicebantur. Exinde Guilielmus Mati-
scensis Episcopus Ambianensis surrexit,
ac per autoritatem Juris probabat, hæc
privilegia nihil derogasse decreto Conci-
lii, nec licere Fratibus poenitentiam ad-
ministrare sine singulari Episcoporum Pa-
rochorumque permissu: finitque instar
Archiepiscopi postulando, ut Universitas
ab ipsis stare. Fratres tunc quidem
nihil movebant contra.

Sed postera die dominica 7 Dec.
quidam ex Ordine Minorum apud Fra-
tres Prædicatores orationem dixit, cujus
post finem hac de re loquens, Si vellemus,
ajebat, possemus privilegiis nostris libe-
rius uti. Cum ea obtineremus, Epis-
copus Ambianensis erat præsens, ac pro
viribus se opponebat: immo cuncti Præ-
sules in Romanam curiam miserunt, qui
rem subverterent: sed operam ludebant.
Cum enim Papæ fratres nostri expo-
suissem, quomodo uterentur suis privi-
legiis, se contentum esse respondit. Mo-
do Præsules volunt, ut insuper privi-
legia nostra remittamus ad Romanam
curiam quasi ea denuo impetraturi:
quod ageremus stolide, quia Papæ illa
retexendi occasionem præberemus.

Proxima die lunæ octava mensis,
qua Fratres Minores Conceptionem
SS. Vir-

Sæcul. XIII. SS. Virginis celebrabant, quidam ex
 A.C. 1281. Ordine Prædicatorum apud eos orationem
 habuit, ac eadem ratione conclusit. In vigilia S. Thomæ vigesimo ejusdem
 mensis Præfules iterum per scholas edici curarunt, ut omnes sequente die
 dominica apud Cistercienses hora sermanis comparerent. Quidam Theologiæ
 Doctor e suggestu dixit contra illos, qui Præfulibus obsequi renuerent. Posthæc
 Episcopus Ambianensis verba fecit contra Fratres Mendicantes tanquam
 simulatores pietatis, duplices animo, & injustos; addiditque: Aiebant me
 coram adfuisse, cum privilegia obtinerent sua. Verum est: ac re comperta
 Papam adi: reclamavi, oravique, ut ea retractaret. Sed altero die
 Papa difficilia ad negotia in remotam me regionem misit, ita, ut
 oppositio mea tunc nihil efficeret. Deinde procuratores nostros ad
 Romanam curiam eodem fine misimus. Fratres perhibent eos nihil
 promovisse. Sed falsum est: procuratores nostri retulerunt ad nos
 epistolas præcipuorum hujus curiæ, testantium Papam promississe,
 hæc privilegia vel revocatum prorsus, vel clarius explicatum iri: spe-
 ramusque nos hac de re diploma brevi esse accepturos. Frater Ægidius
 Romanus ex Ordine S. Augustini pro maximo Doctore Parisiensi habitus per
 oratio

orationem postea affirmavit causam Episcoporum multo meliorem esse.

æcul. XIII.
A C. 1282.

Invenimus reapse Papæ Martini litteras initio anni sequentis datas, per quas confirmat Fratribus Minoribus potestatem concionandi, audiendique confessiones sacras; sed hanc subjungit clausulam notatu dignam: Volumus, ut ii, qui confitebuntur his Fratribus, quotannis saltem semel suis confiteri Parochis teneantur secundum sanctionem Concilii; & ut Fratres ad hoc eos solícite ac efficaciter exhortentur. Dabat 10 Jan. 1282.

to. II. conc.
p. 1144.

§. LX.

Decimæ subtractæ.

Postquam Rex Siciliæ Carolus Martino IV indicaverat se crucem induisse ad ferendas terræ sacræ suppetias, Papa expeditionem promoturus illi decimas omnium proventuum ecclesiasticorum Sardinia ac Hungariae, si Rex Ladislaus consentiret, ad sexennium concessit ea lege, ut intra tempus, quod sacra Sedes præstitueret, vel Rex Carolus ipse, vel filius ejus natu major Carolus Salerni Princeps cum idoneo militum numero Palæstinam peteret. Volumus autem, addebat Papa, illum, cui decimæ delatæ fuerint, per sufficientes cautiones

Rayn. 1282.
n. 5.